ਟੇਕ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ.

ਸ਼ਸ਼ੀ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ.

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1416)

[ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਾਰੀਮਨ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਸਾਰਨ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908: ਐਸ. 115 ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1999 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ-ਦਾ ਖੇਤਰ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ-ਯੂ/ਐਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 115 ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਆਰ. 1-ਇੰਟਰਲੋਕਟਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ-ਗਰਾਂਟ-ਮਾਪਦੰਡ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਜਦੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਢਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਖਿਆਃ 1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ 1999 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ 1999 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਹੋਰ ਵੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ

ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 5,6 ਅਤੇ 7] [700-ਬੀ, ਸੀ, ਐਚ] ਹਾਊਸਿੰਗ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰੱਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [1970] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 368; ਦੋਰਾਬ ਕਵਾਸਜੀ ਵਾਰਡਨ ਬਨਾਮ ਕੂਮੀ ਸੋਰਾਬ ਵਾਰਡਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1990) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 117: [1990] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 332-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

2. ਜਦੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਢਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8] [702-ਐੱਫ] ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ [1970] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 368 ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 7 [1990] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 332 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਪੈਰਾ 8 ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1416। ਬੀ. 2017 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਓ. ਨੰਬਰ 154 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 10.04.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਈ. ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ੀ ਤਿਆਗੀ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਐੱਸ. ਬੰਥੀਆ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਾਰੀਮਨ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਸੋਲਨ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ "(ਅ) ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਓਮ ਗਾਰਮੈਂਟਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਾਲ ਸੋਲਨ ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. ਨੇ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ

ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2. (ਅ) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ/ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ। ”

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 2004 ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ।

4. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 05.07.2013 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 2004 ਸੀ। 39 ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੀ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੋਇਆ। ਮਿਤੀ 19.12.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ “ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਔਰਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1/ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਦੁਕਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ/ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 17.09.2004 ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 01.09.2004 ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1/ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖਾਲੀ/ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਖੁਦ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਧਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ

ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ 2004 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ”

5. ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਜੋ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ 03.02.2013 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ 1999 ਦੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ 115 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ “115. ਸੰਸ਼ੋਧਨ-(1) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ |(ਏ) ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਆਦੇਸ਼, ਜੇ ਇਹ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਸੋਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ 1999 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ। ਡੀ. ਐੱਲ. ਐੱਫ. ਹਾਊਸਿੰਗ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1970) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 368 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਲਤੀਆਂ ਵੀ ਹੋਣ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਆਪਣੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ

ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ" ਅਤੇ "ਪਦਾਰਥਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ" ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਨੁਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾਲ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ' ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇ। " 373 ਉੱਤੇ।

8. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ| ਦੋਰਾਬ ਕਵਾਸਜੀ ਵਾਰਡਨ ਬਨਾਮ ਕੂਮੀ ਸੋਰਾਬ ਵਾਰਡਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1990) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 117. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 16 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ “16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਜਾਂ ਨਾ ਪੂਰਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨਃ - (1) ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਹੈ। ਭਾਵ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚ ਮਿਆਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਅਪੂਰਣਯੋਗ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(3) ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ” ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ

ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

10. ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11.,ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate